

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡσα αἰτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεβρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξακατετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Δι ἐλλείψεως τοῦ πολιτεύματος.—Πῶς πρέπει νὰ διορθωθῶν.—Ἡ μέλλουσα γενεά.—Οἱ πολιτευόμενοι καὶ ὁ Βασιλεὺς.

Ὁ κ. Στέφ. Δραγούμης διαλεχθεὶς πρὸς δημοσιογράφον ὡς ἐξῆς ὡμίλητε περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως:

Ἡ γνώμη μου εἶνε, λέγει ὁ κ. Δραγούμης, ὅτι θὰ εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις τῆς καταστάσεως χωρὶς νὰ παραστῇ ἀνάγκη ἀλλαγῆς τοῦ πολιτεύματος. Βεβαίως τὸ πολιτεῦμα ἔχει ἐλλείψεις εἰς δευτερευούσας αὐτοῦ διατάξεις, αἱ ὁποῖαι καλὸν θὰ ἦτο πάντοτε νὰ μεταρρυθμισθῶν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ ποθοῦμενον ἀπεναντίας εἰς τὴν ἐργασίαν πρὸς μετατροπὴν τοῦ πολιτεύματος διαβλέπω πάντοτε ἐνδεχόμενον κίνδυνον, διότι αὕτη θὰ ἐπετυγχάνετο κατόπιν πραξικοπήματος εἴτε τοῦ Βασιλέως εἴτε τοῦ λαοῦ καὶ τὸ πραξικόπημα δὲν εἶνε πάντοτε ἀκίνδυνον. Εὐρίσκω ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκκαθάρσεως τῆς διοικήσεως, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν βάσιν γενικοῦ προγράμματος ἀνορθώσεως καὶ τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἐφαρμόζων ὁ ἀείμνητος Τρικούπης, δύναται νὰ δώσῃ τοὺς πρώτους καρπούς τῆς ἀναμορφώσεως ἐὰν αὐστηρῶς καὶ ἀσφαλῶς ἐφαρμοσθῇ.

Ὁ νόμος περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὁ νόμος περὶ μονιμότητος αὐτῶν· ἐφαρμοζόμενοι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν θ' ἀποκαθάρουν ὁλόκληρον τὸν ὑπαλληλικὸν κλάδον καὶ συνεπῶς θὰ ἐπιφέρουν τὴν βελτίωσιν τῆς διοικήσεως. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι νόμοι, ὡς οἱ ἀφορῶντες τὴν δικαιοσύνην, εἰς ὅσας αὕτη ἔχει ἐλλείψεις, οἱ ἀφορῶντες τὴν παιδείαν, τὸν στρατὸν καὶ τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς διοικήσεως οἱ ὁποῖοι συντασσόμενοι καταλλήλως καὶ ἐφαρμοζόμενοι αὐστηρῶς, θὰ φέρουν τὴν βελτίωσιν. Ἀλλὰ διὰ τὴν σταθερὰν λειτουργίαν τούτων καθὼς καὶ διὰ τὴν διαρκὴ ἰσχύϊν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἡ θέλησις καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως ὁ ὁποῖος δύναται ἐντὸς τῆς σφαίρας τῆς δικαιοδοσίας του νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἰσχύϊν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς νόμων θεμελιωδῶν. Ἡ λειτουργία τῶν νόμων τούτων, καλῶς μελετηθέντων πρότερον πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐλλείψεις τῆς διοικήσεως, θὰ φέρῃ τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα ἐντὸς χρονικῆς τινας περιόδου. Βεβαίως δὲν φαντάζεται κανεὶς γνώστης τῶν πραγμάτων, ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις τῆς καταστάσεως ταχέως ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου.

Ἐὰν δὲν παρέλθῃ διάστημα χρόνου ἴσως δέκα ἢ καὶ πλέον ἐτῶν, ἡ ἐκκαθάρσις καὶ ἡ βελτίωσις δὲν θὰ εἶνε δυνατόν νὰ λάβῃ τὴν πλήρη αὐτῆς ἐκφάνσιν. Κατὰ τὸ διάστημα ὅμως τοῦτο θὰ ἐπέρχεται ἡ βαθμιαία βελτίωσις, ἡ ἀλλαγὴ τῶν ὄρων ὅσοι μέχρι τοῦδε κατέστησαν φαῦλην τὴν διοίκησιν καὶ τὸ ὅλον σύστημα. Οὕτω ἡ

νέα γενεὰ θ' ἀνατραφῇ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς νέου σχεδὸν καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον θὰ συνεχίσῃ πλέον ἐκ παραδόσεως.

Πιστεύω, ὅτι αὕτη εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρη καὶ πρακτικωτέρα ὁδός, ἡ ὁποία θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὸ ποθοῦμενον τέρμα. Ἀλλως τε εἶνε πάντοτε προτιμωτέρα ἡ ὁμαλὴ ὁδός, ἡ βαθμιαία μεταρρυθμίσις τῶν κακῶς ἰχόντων. Ἐν Ἀγγλίᾳ οὐδέποτε ἐπιφέρουν τὴν ἀνατροπὴν λειτουργούντος νόμου, ἀλλ' ἐφαρμόζουν μεταρρυθμίσεις καὶ συμπληρώσεις αὐτοῦ.

Ἀλλως τε εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, ὅτε εἶνε πολὺ πρόσφατα τὰ τελευταῖα θλιβερά γεγονότα καὶ ὅτε ὁ ἐρεθισμός, ὁ προκληθεὶς ἐκ τούτων, δὲν ἐκόπασεν, ἡ ἀναθεώρησις τοῦ πολιτεύματος ἡδύνατο νὰ ἔχῃ συνεπείας τινὰς δυσάρεστους διὰ τὴν Βασιλείαν. Εἶνε ἀληθές, ὅτι τὰς πράξεις τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος, κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίως περίοδον, κρίνω μετὰ τινος αὐστηρότητος, ἔχω ὅμως τὴν πεποίθησιν, ὅτι μόνον διὰ τῆς Βασιλείας θὰ δημιουργήσωμεν τὸ μέλλον καὶ πρὸς τοῦτο ἀκριβῶς εὐρίσκω προτιμωτέραν τὴν χρῆσιν ἡπιωτέρων μέσων διὰ τὴν ἀνορθώσιν. Ὅπως ἔχουσι σήμερον τὰ πνεύματα, ἐὰν προσεκαλεῖτο Ἐθνοσυνέλευσις, θὰ ἡγείροτο περισσότεραι τῆς μιᾶς φωναὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας.

Ὅπως δὲποτε ἡ σημερινὴ κατάστασις—ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Δραγούμης—εἶνε μεταβατικὴ. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν διὰ τῆς ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος θὰ ἔλθῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος τῆς βελτιώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως.

Εἶνε τὸ εὐχάριστον ὅτι ἐπὶ τούτου ὑπάρχει πλήρης συναίσθησις ἐκ μέρους τῶν πολιτευομένων, ἐπιθυμοῦσι δὲ πάντες νὰ ἴδωσι τὴν μεταρρυθμίσιν, ἡ ὁποία θὰ ἔφερε τὴν σωτηρίαν. Καλὸν θὰ ἦτο νὰ προηγηθῇ κοινὴ τις συνεννόησις μετὰξὺ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ πολιτευομένων, ἵνα καταστῇ εὐχερεστερὰ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῶν συμπληρώσεων. Τὴν κοινὴν αὐτὴν συνεννόησιν πιστεύω ὅτι θὰ προσπαθῇ νὰ κατορθώσῃ ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων, προσκαλὼν παρ' αὐτῷ τοὺς πολιτευομένους.

ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Ἐπὶ πολλὰς ἤδη ἡμέρας ἀπασχολεῖται ὅτε ἐν Κωνσταντινουπόλει τύπος καὶ ὁ Ἀθηναῖος περὶ τῆς εἰς τὸν οὐνιτισμὸν προσελεύσεως 32 χωρίων τῆς ἐπαρχίας Σπαθίας τῆς Ἀλβανίας. Τὰ χωρία ταῦτα μέχρι τοῦδε ὑπήγοντο εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Μητροπολίτου Βελεγράδων (Βερατίου). Ἐνεκὰ ὅμως τῆς ἀμελείας ἣν εἰδείξαν οἱ κατὰ καιροὺς μητροπολίται ἠναγκάσθησαν νῦν, ἐνεκὰ διαφόρων πιέσεων τῶν ἀρχῶν, νὰ εὐρωσι καταφύγιον ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς οὐνιτικῆς ἐκκλησίας· χάριν δὲ τῶν ἀναγκαστῶν ἡμῶν παρέχουμεν τὰς ἐξῆς ἱστορικὰς πληροφορίας.

Σπαθὴ καὶ Σπαθία καὶ Σπάθα Ἀλβανιστί, λέγεται ἡ ὀρεινὴ περιοχή τῆς διοικήσεως Ἑλβασανίου, κειμένη μετὰξὺ Ἑλβασανίου, Ὀχρίδος καὶ Βερατίου. Οἰκεῖται ἡ χώρα αὕτη ὑπὸ τριακοσίων περίπου οἰκογενειῶν κατοικοῦσιν εἰς 30 χωρία καὶ χωριδιὰ. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς Σπαθιωταὶ ἐφάνοντο λατρεύοντες τὸν Ἰσλαμισμόν, καθότι καὶ ὀνόματα ὀθωμανικὰ ἔφερον, καὶ ὡς

τοιούτοι κατὰ τὰ ἔξω τῆς χώρας τῶν μέρη ἐπαρουσιάζοντο, ἀλλὰ μυστικῶς ὑπεδεικνύοντο χριστιανίζοντες, διότι διὰ ἱερῶν προσκαλυμένων ἐκ τοῦ Ἑλβασανίου καὶ τοῦ Μπερατίου, ἐβάπτιζον ἅπαντες τὰ τέκνα τῶν, ἐστέφοντο, ἐνεταφιάζοντο καὶ ἕτερα τινὰ καθήκοντα χριστιανικὰ ἀθλίως πως ἐτελούν, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μπερατίου ἀναγνωρίζοντες ὡς τοπικὴν ἀρχὴν. Τοιούτοι λοιπὸν μυστικῶς μέχρι τοῦ 1846 ἀνεγνωρίζοντο, ὅτε ὁ περὶ στρατολογίας νόμος ἐφηρμόσθη ἐν Ἀλβανίᾳ. Τότε οὗτοι ζητούμενοι, ἵνα προσφέρωσι τὸν ἀναγκαιούμενον ἀριθμὸν στρατευομένων, μετὰ θάρρους ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὰς ἀρχάς, ὡς μὴ γνήσιοι μωαμεθανοὶ καὶ ὡς ἀπερίτμητοι. Τὸ τοιοῦτον ἀνηνέχθη εἰς τὴν Κων(σταντι)νολιν, καὶ τὴν Κυβέρνησιν οὐκ ὀλίγον ἀπασχόλησεν, ἐγένετο δὲ ἀπόφασις περὶ αὐτῶν ὀπωσοῦν ἐπιεικής. Οἱ ἀνδρεῖοι καὶ ὀπλόδιοι οὗτοι Ἀλβανοὶ ἐξέρχόμενοι τῆς χώρας τῶν πρὸς ἀγοραπωλησίαν, ἐξέρχονται ἐν ἰκανῇ προφυλάξει, μὴ ἔχοντες πίστιν εἰς τοὺς γείτονας ὁμοφύλους τῶν, οἵτινες ὑποβλέπουσι καὶ φοβοῦνται καὶ ἀποφεύγουσι τὴν συσχέτησιν τῶν Σπαθιωτῶν.

Ἐκτοτε φαίνεται ὅτι ἐξήσκουν ἐλευθέρως τὰ χριστιανικὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ τὸ οἰκουμένικὸν πατριαρχεῖον ἔλαβε πρόνοιαν περὶ ἀνεγέρσεως ἐκκλησιῶν ὡς ἐμφαίνεται ἐκ περιγραφῆς τοῦ πρῶην μητροπολίτου Μπερατίου (Βελεγράδων) κ. Ἀνθίμου Ἀλεξουδάκη ἐχούσης ὡς ἐξῆς :

Ἡ Σπαθία διαίρεται εἰς Ἀνω καὶ Κάτω Σπαθίαν.

Ἡ Ἀνω Σπαθία : Τὰ χωρία Μπαδσι, Κούκιρι, Κρουζιάρ, Μλιζα, Σάλτζινι, Γικαρι, Ποστρέσι, Ζαβαλίνα, Ἱεροκίστι, Σάλτζα, Μπροζτάν, Βάλσι, Σερσάνι, Σιλπάτρα, Μπάνια, Ζιμπρέσι, Νέζαρι, Τερψανίστι, Ντούτανι, καὶ Λουκάνι, κείμενα ἐπὶ τῶν ὁρέων διηρημένα εἰς διαφόρους ἐνορίας, συγκροτοῦσι τὴν Ἀνω Σπαθίαν· κατοικοῦσι δὲ ἐν τοῖς διαφόροις τούτοις χωρίοις ἐπέκεινα τῶν 150 οἰκογενειῶν, ἀπασῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιαζομένων ἐν τοῖς ἐνοριακοῖς ναοῖς Ἀγίου Νικολάου εἰς Σάλτσινι, Ἀγίου Ἀθανασίου εἰς Γικαρι, Ἀγίων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου εἰς Ποστρέσι, τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Σάλτζα, τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ εἰς Ἱεροκίστι, Ἀγίου Νικολάου εἰς Βάλσι, Ἀγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ εἰς Σερσάνι καὶ εἰς τὰ παρεκκλήσια τῶν χωρίων Μπαδσι, Κούκιρι, Κρουζιάρ καὶ τῶν Ἀγίων Ἀνδρέου, Παρασκευῆς καὶ Ἀγίου Ἀθανασίου εἰς Σάλτζινι, Ἀγίου Στεφάνου εἰς Γικαρι τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Ποστρέσι τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου εἰς Ζαβαλίνα, τῶν Ἀγίων Δημητρίου, Ἀθανασίου καὶ Μιχαήλ εἰς Σάλτζα, Ἀγίας Παρασκευῆς εἰς Σιλπάτρα, Ἀγίου Δημητρίου καὶ Ἀγίας Παρασκευῆς εἰς Νέζαρι, Ἀγίας Παρασκευῆς εἰς Τερψανίστι καὶ τῶν Ἀγίων Λουκᾶ καὶ Βαρθολομαίου εἰς Λουκάνι· ἐπισκέπτονται δὲ ὑπὸ δύο ἱερέων.

Κάτω Σπαθία. Τὰ χωρία Σιργιάσι, Κοτταρμποργιάρτσι, Μπαλιασάνι, Στερμένι, Γικουράλι, Στάνι Στερμένι, Στάνι Σάλσι, Λίντασι, Μπερτίκιανι καὶ Ποστίμα, Σπαθία, Γιουράλια καὶ Γραϊκάρι, κείμενα ἐν τοῖς πεδινοῖς μέρεσι τοῦ τμήματος, ἀπαρτίζουσι τὰς ἐνορίας τῆς Κάτω Σπαθίας ἐν αἷς κατοικοῦσιν ὑπὲρ τὰς 100 χριστιανικὰς οἰκογενείας, αἵτινες ἐκκλη-

σιάζονται εις τρεις ένορικούς ναούς και 4 παρ-εκκλησιαστικά, επισκέπονται δὲ ὑπ' ἑνὸς ιερέως. Ὑπάρχουσι δὲ πρὸς τοὺς τοὺς καὶ αἱ ἐνορίαι Σουλίου καὶ Μάλας ἐκ 5 χωρίων καὶ 40 οἰκονομῶν, καὶ ἡ ἐνορία Γράμπος ἐκ 40 οἰκονομῶν. Τινὰ ὅμως τῶν χωρίων τῶν ἐνοριῶν πούτων ἀπεσπάρησαν ἀπὸ τὴν μητρόπολιν Βαλεγράδων πρὸ πολλοῦ.

ΣΟΝΝΕΤΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ

I

Οἱ ὑστερὲς χάνονται τοῦ ἡλίου ἀχτίδες
πίσω 'ς τῆς θάλασσης π' ἀφανίσταται βάθην
καὶ σέρνουν πίσω τους πλάνες ἐλπίδες
χρόνου ὁλοκαίρου πόνους καὶ πᾶν.

Φόρμ' ὁλόχρυσος ὁ ἡλίου φορέει
π' ἀμάξι' ποῦ ὁλόφωτο 'ς τὰ οὐράνια διαβαίνει
λές μὲ μαργαρίτα τὸ συγυρναί
καὶ σέρν' ἀπὸ πίσω του τὴν οἰκουμένην.

Καὶ πάλι ξανάρχεται γιὰ νὰ φωτίσῃ
τὴ μέρα τὴν ἄλλη ποῖο στολισμένος
ἐλπίδες καινούργιες γιὰ νὰ σκορπίσῃ.

Ὁνειράτα σέρνει μαζὺ τ' εὐτυχίας
ποῦ πλᾶθει καθένας εὐτυχημένος
τὴ 'μέρα τὴν πρώτη καινούργιες χρονίας.

II

Μίς 'ς τὰ μεσάνυχτα ποῦ ἀνταμώνει
δὲ χρόνος ὁ νέος τὸν παλαιό
τὸ χεῖρ του ὁ νέος 'ς τὸν ἄλλον ν' ἀπλώνῃ
εἶνε γραμμένο ἀπ' τὸ Θεό.

Ὑστερα φεύγουν, ὁ νέος 'ς τὴν πλᾶσι
καὶ ὁ ἄλλος 'ς τὸ ἄπειρο νὰ σκορπισθῇ.
Ὁ ἑνὶς αὖ τὸν κόσμον γιὰ νὰ γελᾷσῃ
καὶ ὁ ἄλλος 'ς τὴν μνήμην νὰ κοιμηθῇ.

Μὰ 'καί 'ς τὰ μεσάνυχτα ποῦ ξεχωρίζει
δὲ νέος ἀπ' τὸ γέρο, χαρίσματ' ἀλλάζων.
Ὁ νέος τὴν θύμησιν 'ς τὸ γέρο χαρίζει

Κι' ὁ γέρος π' τὴν σάκκα σιγὰ ξεχωρίζει
ποῦ εὐτυχίας καὶ πᾶν φωνάζουν
καὶ τὴν ἐλπίδα 'ς τὸ νέο χαρίζει.

Στανέβλος Σ. Μενέκος
φοιτητὴς τῆς Ιατρικῆς

Τὸ διαρροῦσαν ἔτος 1897 ὑπῆρξε
ἀτυχὲς διὰ τὸ ἔθνος
ἡμῶν καὶ ἐπεσφύρευεν οὐκ ὀλίγας συμφο-
ράς. Καὶ τὸ μὲν ἀτυχὲς ἔτος παρέρχεται καὶ
προπέμπεται εἰς τὴν αἰωνιότητα, ἀλλὰ διὰ
ἀτυχήματα ὤφιστανται εἰσεῖσι καὶ τυραννοῦσι
τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἀτενίζοντες δὲ πρὸς τὸ
ἀρξάμενον 1898 δὲν διδόμεν ὑποψώ-
σκουσαν ἐλπίδα οὐδεμίαν. Τὰ ἀτυχήματα
εἶνε τὸσον γινώσκει καὶ τὸσον πρόσφατα, ὥστε
δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἀνακεφαλαιώσωμεν
αὐτά. Ὅθεν ῥίπτοντες εἰς λήθην τὰ πάντα
καὶ εὐχόμενοι ὅπως τὰς ἐθνικὰς ἀτυχίας δια-
δεχθῶσιν ἡμέραι εὐθυμίας καὶ αἰσίου μέλ-
λοντος, περιοριζόμεθα νὰ χαιρετήσωμεν μό-
νον τοὺς ἀπανταχοῦ συνδρομητὰς καὶ ὑπο-
στηρικτὰς τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐχό-
μενοι ἵνα ὁ ὕψιστος παρέχῃ αὐτοῖς ἄρθρα τὰ
δωρεὰ τῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐθυμίας.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΣΠΑΘΑΚΗΣ

Αἰφνιδίως ἐτελεύτησε τὴν νύκτα τῆς παρελ-
θούσης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον ὁ καθη-
γητὴς **Ἀριστείδης Σπαθᾶκης** οὗτος
ἀσθένεια οὕτε ἄλλη τις ἀφορμὴ προήγγειλεν ὅτι
τόσον προσεχὲς ἦτο τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ σε-
βαστοῦ ἀνδρός, οὗ ἡ ἀπόλεια ἂν δὲν καταλείπει
κενόν, ἵνα μὴ μεταχειρισθῶμεν τὴν τετριμμένην
πλέον φράσιν, διανοίγει ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν γνω-
ρίμων καὶ τῶν γενοσάμενων τῆς διδασκαλίας

τοῦ τραύμα δυσίατον. Δὲν ὑπῆρξε μόνον ἀληθὲς
ἀπόστολος τῆς θρησκείας, ἀλλ' ἡ διδασκαλίας
τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ πα-
τριώτης ἄριστος ποῶν ὑπὲρ τῆς ἀτυχούσης πα-
τρίδος καὶ συντρέγων πᾶσι πάντων πατριῶται
καὶ πατριώταις. Δύο δὲ πρὸ τοῦ θανάτου ἡ-
μέρας ἡ γλυκεία αὐτοῦ μορφή ἐφανέρωτο ἐν
τῷ γραφῇ ἡμῶν καὶ ἐκ τοῦ στόματός αὐτοῦ
ἐξήρχοντο λόγοι συνήγοροι ὑπὲρ φίλων πα-
τριωτῶν.

Ἐγεννήθη ὁ σοφὸς ἀνὴρ εἰς Λεσκοθέσιον
τοῦ Ζαγορίου, ἐπορεύσας ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ
Ριζαρείῳ σχολῇ, εἰτα ἐν τῇ Ἑθνικῇ Πανεπι-
στημῇ θεολογίαν καὶ φιλοσοφίαν καὶ συνεπιή-
ρωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Γερμανίᾳ· εἶτε μα-
θητὴς ἦτο ὁ Σπαθᾶκης, εἶτε Ἀκαδημαϊκὸς
πολίτης, εἶτε ἀπόστολος πλείων τῶν σπουδῶν
ὑπῆρξε πάντοτε ὑπόδειγμα ἐπιμελείας καὶ ἐμ-
βριθείας. Ἀλλὰ τὸ κυρίως στάδιον αὐτοῦ ἀρχε-
ται ἀπ' τῆς ἡμέρας συνεπιήρωτος τὰς Ἀκαδη-
μαϊκὰς αὐτοῦ σπουδὰς καὶ διορίσθη καθηγητὴς
ἐν τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ καὶ τῷ Ἀρσακείῳ. Ἡ
διδασκαλία του ἀπέβη πάντοτε καρποφόρος γα-
λουχήσασα καὶ διηγήσασα εἰς τὴν δόδν τῆς
ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἠθικῆς γενεᾶς ὁλοκληρώ-
σας, αἰνέτες ὡσαύτως μετέδωκαν καὶ διέσπειραν πολ-
λαχοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ τὰ σοφὰ διδάγματα τοῦ
ἀληθινότητος καθηγητοῦ. Ἐκτός τῆς ἀκαταπο-
νήτου διδασκαλίας συνέγραψε καὶ πολλὰ παι-
δαγωγικὰ καὶ φιλοσοφικά ἔργα, ἄττινα διακρίνει
σφρήνεια καὶ ὁρθόπειτα. Τινὰ τῶν παιδαγωγι-
κῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων μετεφράσθησαν εἰς
τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν καὶ χρησιμοποιοῦνται
πρὸς μόρφωσιν τῆς βουλγαρικῆς νεολαίας· ὁ
βούλγαρος καθηγητὴς ὅστις ἐπεχειρήσει τὴν με-
ταφράσιν τῶν συγγραμμάτων ἀπειθυνοῦντος
πρὸς τὸν Σπαθᾶκην καὶ αὐτὸν συγγνώμην διότι
δὲν εἶχε ζητήσει πρὸ τῆς ἐκτύπώσεως τὴν ἄ-
δειαν αὐτοῦ, ἐδικαιολογεῖται λέγων ὅτι ἐξ ὅλων
τῶν συγγραμμάτων, γερμανικῶν, γαλλικῶν κτλ.
ἄριστα εὑρεν τὰ τοῦ Σπαθᾶκη ὡς ἀρμόζοντα
πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆς βουλγαρικῆς νεολαίας.

Ἡ πνευματικὴ αὐτοῦ ἐργασία ἦν τὸσον πα-
ραλλήλως ἐχέουσι διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ διὰ
τῆς δημοσιεύσεως ἔργων ἐξαιρέτη καὶ ὅτε ἐπὶ
σειρὰν ἑτῶν ἐξέδιδε μετὰ Κοντογόνῃ καὶ τοῦ
Καλογερά τὸν «Εὐαγγελικὸν Κήρυκον» ὅστις
ὑπῆρξεν ἀληθὲς κηρύξ τῆς θρησκείας τῆς ἀρε-
τῆς καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας τοῦ Σπαθᾶκη.
Ἐν κοινωνίᾳ νεαρῶν ὡς ἡ ἐλληνική, ἐν ἡ μετὰ
τὴν ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἐρήμωσιν ἐπείπεε νὰ ἀνε-
γερθῇ πνευματικὸς καὶ ἠθικός βίος, παρίστατο
ἀνάγκη δραστηρίων ἔργων πρὸς συντέλεσιν
ἔργου, ὅπερ ἡ ἐπαύριον εἶδει νὰ εὐρὴ ὡς τοῖχον
νεομήτου κτιρίου. Πρὸς τοῦτο ἐργάσθη ὁ Σπα-
θᾶκης καὶ διὰ τῆς γριπὸς καὶ διὰ τοῦ στό-
ματος καὶ δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς ὑπάρξεως. Ἦτο
ἐξ ἐκείνων οὗς ἡ θεία Πρόνοια τρέπει εἰς ἐκεῖνον
ὅτι ὁ εἶνε φύσει προορισμένος πρὸς εὐτυχίαν αὐ-
τῶν καὶ τῶν ἄλλων.

Τὴν κηδείαν αὐτοῦ ἠκολούθησαν ἐν σώματι
ὁ διευθυντὴς οἱ καθηγηταὶ καὶ μαθηταὶ τῆς
Ριζαρείου Σχολῆς, οἱ καθηγηταὶ καὶ μαθηταὶ
τοῦ Ἀρσακείου, λόγιοι καὶ φίλοι πολλοί· λό-
γους ἐξεφώνησαν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστη-
μίου κ. Διομήδης Κυριακὸς δ. κ. Οἰκονόμου, δ. κ.
Κουρτίδης· ἐκ μέρους τοῦ Ἀρσακείου· ὁ δὲ κα-
θηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ζήκος Ρώσσης
προσεφώνησεν ὡς ἐξῆς:

ΖΗΚΟΥ ΡΩΣΗ

Ἀποχαιρετισμὸς πρὸς τὸν ἀείμνηστον
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΝ ΣΠΑΘΑΚΗΝ

ῥηθεὶς τὴν 27 Δεκεμβρίου 1897,
ἡμέρα τοῦ ἐνταφιασμοῦ αὐτοῦ.

Ἀγαθὸν καθῆκον ἔλαχον νὰ ἐκπληρώσω, ἰσάδελφε
φίλε Ἀριστείδε, ἀποστίνων πρὸς τὸν ὅσον ἀπο-
χαιρετισμὸν ἐν τῷ τόπῳ τοῦτο τῆς ἀναπαύσεως τοῦ
γνήϊου σκήνους τῆς εἰς τὴν αἰωνιότητα μεταστάσης
ψυχῆς σου, μεθ' οὗ συνέστη ἐν διασπάρσει φύλας
ὡς συσπώσασθαι καὶ ὡς συνάδελφον ἐπὶ τεσσάρων κα-
θῆκα ἐπὶ. Ἀπέρχουσι πρὸνός σου εἰς αἰωνίαν μονὰς
ἐκ τοῦ προσκίτου τοῦτο βίου, ἀπὸ ἡγωνιστῆ ἀνα-
παύσας ἐν αὐτῷ τὸν καλὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς θρησκευ-
τικῆς καὶ ἠθικῆς διαπαιδεύσεως καὶ διανοητικῆς
ἐκπαιδεύσεως τοῦ κλήρου καὶ τῶν διδασκαλῶν τῆς

Ἑλλάδος. Ἐξεπλήρωσας μετὰ στοργῆς καὶ εὐσεβείας
τὰ πρὸς τὴν οἰκονομίαν σου, πρὸς τὴν Ἑκκλησίαν καὶ
τὸ ἔθνος καθήκοντα. Ἡ ἀγρίονα, δέξου καὶ δια-
γεῖται τὸν ἰδὼν σου, ἡ εὐρύμαθε, ἡ θρησκευτικὴ εὐ-
σέβεια, ἡ φιλοπατία, ἡ ἀγαθότης, τῆς καρδίας καὶ
λοπαὶ ἀρετῆς σου ὅσα διαμένοντι ἀνεξάλειπτοι ἐν τῇ
μνήμῃ τῆς οἰκονομίας σου, τῶν φίλων, τῶν συναδελφῶν,
τῶν μαθητῶν καὶ πάντων τῶν γνωρισάντων σε. Εἰς
αἰωνία ἡ μνήμη σου πολυπόθητε φίλε!

ΝΕΑ ΒΕΡΑΤΙΑ

Ἐξεδύθησαν τοῖς Βουλγάροις τῇ νυκτὶ
τῆς παρελθούσης Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην, τρία
βεράτια ἄρρηκτα, τὸ τῶν Βιτωλίων, τὸ
τῶν Δεδρών καὶ τὸ τῆς Χρουπίστης. Ἡ Χρου-
πίστη ἐστὶ κομπολις ἀριθμοῦ 3500 χριστι-
ανῶν εἰς ὅπως τὸν ἐφανέρωτο ἀπὸ τῆς Κατωρίας καὶ εἰς
κατέπτον ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἀλβαν-
κονος ἀπόστασιν, κέντρον σπουδαίας ἐμπορικῆς
ἀγορᾶς καὶ ἐτήσιας πανηγύρεως. Οὗτω δὲ εἰς
ἐπτά ἀνέρχονται τὰ ἀπὸ τοῦ 1890 τῇ βουλ-
γαρικῇ ἐξαρχίᾳ χορηγηθέντα βεράτια, Σκοπίων
καὶ Ἀχρίδων κατ' Ἀύγουστον τοῦ 1890, εἰς
ἡ Ἑκκλησία ἐκήρυξεν ἐν διαγωγῇ αὐτῇ ἐκείνη
καὶ ἐκλείσθησαν οἱ ναοί, καὶ ὑπέσχετο πανή-
μους ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ὅτι θὰ συνί-
στα αὐστηρῶς τῷ Ἐξάρχῳ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ
καλυμναίου πρὸς διακρίσιν τῶν σλαβικῶν
ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων, Νευροκοπίου καὶ Βελισσοῦ
κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1894 καὶ ἐντός τῆς Μα-
γᾶλης Ἐβδόμδος — ὅτε ἡ Ἑκκλησία ἀπορα-
σίασα νὰ ἐκκαλέσῃ τὸ σκανδαλῶδες ζήτημα
ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῶν αὐτοκεφαλῶν ὀ-
ρθοδόξων Ἑκκλησιῶν, προπαρασκευάσει μὲν τὴν
τὴν ἐπὶ τοῦτο ἐγκύκλιον παρὰ τὰς ἀντερε-
γείας τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας τοῦ κ. Νελλίωφ
ὁλοῦντος ἐκρηγῆθαι διὰ τοῦ κ. Μανσοῦφ
τοῖς προκρίτοις τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, ὅτι ἡ
Ρωσικὴ Σύνοδος ἀπολύτον δὲ ἐτήρει σιγὴν κο-
μιζομένη αὐτήν, καὶ παρὰ τὰς ἀντιδράσεις τοῦ
Σουλτάνου, διαβλέποντες τοὺς κινδύνους οὗς θὰ
διηγεῖται τὸ τῆς Ἑκκλησίας διαβήτημα, ἀλλ' ἀνε-
κῶτα ἐν τῷ ἔργῳ διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ θρόνου ἀπο-
χωρήσεως τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η',
υπογράφαντες μὲν τὴν ἐγκύκλιον τῇ τελευταίᾳ
στιγμῇ, ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐδίστασε, καὶ ἀφοῦ καί-
τοι ὑπογράψαντες, ἐματαιώσε τὴν ἀποστολήν,
ὅτι ἡ Ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις εἶχε διατάξαι
αὐτὴν νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς προεβέβησαν τῶν
Συνδικῶν ἐκ τῆς προτεσούσης, οὕτως γινώσιν
οὗτοι λαβόντες προσεκάλεσαν αὐτὸν εἰς ἀποχώ-
ρησιν.

ΔΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Προχθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐπρόκειτο νὰ ἐκδι-
κασθῇ εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἡ ὑπόθεσις τοῦ
διευθυντοῦ τῶν «Καιρῶν» κ. Π. Κανελλίδου
καὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίᾳ γραφάντος σαρ-
ρὰν πολεμικῶν ἐντυπώσεων δικηγόρου κ. Ν.
Δημητρακοπούλου. Ἡ κατ' αὐτὸν κατηγορία
διετυπώθη ὡς ἐξουθενώσας, τοῦ μὲν ὡς ὑπε-
βύθου συντάκτου, τοῦ δὲ ὡς συγγραφῆς τῶν ἐν
λόγῳ ἐντυπώσεων, τὸ πρόσφατον τοῦ Διαδόχου
ἐν τῷ ἰδιωτικῷ αὐτοῦ βίῳ.

Ὁ πρόεδρος κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς συνε-
δριάσεως. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Ὁρεινὸς ἐγει-
ρόμενος λέγει:

— Κατηγοροῦ τοὺς Πέτρον Κανελλίδην καὶ
Νικ. Δημητρακοπούλου ἐπὶ ἐξουθενώσας τοῦ ἰδι-
ωτικοῦ βίου τοῦ Διαδόχου καὶ ἐκλήγευσαν τοὺς
ἀκολουθοῦς μάρτυρας, οἵτινες δύνανται νὰ βε-
βαιώσουν περὶ τῆς ἐξουθενώσεως, ἥτις παρίστανται
εἰς κυκλοφορήσαντα φύλλα τῶν «Καιρῶν».

Εὐθὺς ἀμέσως ἐγείρεται ὁ ἑτερος τῶν κατη-
γορουμένων Δημητρακοπούλου, ὅστις μεταξὺ
ἄλλων λέγει:

— Γράφω περὶ τοῦ Διαδόχου δὲν εἶχον σκο-
πὸν ν' ἀναμνηθῶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον,
οὐδὲ ἐνδιαφέρωμαι καθόλου περὶ αὐτοῦ, οὐτε πᾶς
περὶ τὸ σπῆτι του, οὐτε ἐσκοποῦν νὰ ἐπιβληθῶ
ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν τευ πεποιθήσεων περὶ τῶν
ὑποίων ἀρμόδιος εἶνε μόνον ὁ Μητροπολίτης ὅστις
καὶ ἐχρημάτισε διδασκαλὸς του. Γράφω περὶ

τοῦ Διαδόχου ἡλεγχᾶ αὐτὸν οὐκ ὡς ἰδιώτην,
ἀλλ' ὡς δημόσιον ὑπάλληλον, ὡς ἀρχηγὸν τοῦ
στρατοῦ ἐν ὧρα πολέμου. Εἶπον δὲι τὸ Μέγα
Σάββατον ἔργω καί. Δὲν τὸν ἡλεγχᾶ ὡς
κατηγόρου, ἀλλ' ὡς καταπατοῦντα τὰς θρη-
σκευτικὰς πεποιθήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ
Βασιλεὺς, δεχόμενος τὸν ἑλληνικὸν θρόνον, εἶπε
ὅτι θὰ τηρήσῃ καὶ θὰ ἐσθλαθῇ τὰ ἥθη καὶ ἔ-
θνη τοῦ λαοῦ, οὕτως θὰ βασιλεύσῃ καὶ θὰ
ἀναβῇ τὰ τέκνα του μὲ τὰς θρησκευτικὰς
πεποιθήσεις τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ νὰ τρώγῃ λοιπὸν ὁ Διαδόχος κρέας τὸ
Μεγα Σάββατον μετὰ τὸ ἐπιτελεῖται του, ἥτο
μὴ καταπάτησις τῆς θρησκείας, ἡ ὑπαγμένη
ἐν αὐτῷ ἡτο μὴ ἀπόδειξις, ὅτι δὲν ἐκεί-
ναι τὸν λαόν· ἥτο μὴ ἀπόδειξις, ὅτι δὲν ἐκεί-
ναι τὸν λαόν· ὅπως τὸν ἐφανέρωτο ἀπὸ τῆς Κατωρίας καὶ εἰς
κατέπτον ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἀλβαν-
κονος ἀπόστασιν, κέντρον σπουδαίας ἐμπορικῆς
ἀγορᾶς καὶ ἐτήσιας πανηγύρεως. Οὗτω δὲ εἰς
ἐπτά ἀνέρχονται τὰ ἀπὸ τοῦ 1890 τῇ βουλ-
γαρικῇ ἐξαρχίᾳ χορηγηθέντα βεράτια, Σκοπίων
καὶ Ἀχρίδων κατ' Ἀύγουστον τοῦ 1890, εἰς
ἡ Ἑκκλησία ἐκήρυξεν ἐν διαγωγῇ αὐτῇ ἐκείνη
καὶ ἐκλείσθησαν οἱ ναοί, καὶ ὑπέσχετο πανή-
μους ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ὅτι θὰ συνί-
στα αὐστηρῶς τῷ Ἐξάρχῳ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ
καλυμναίου πρὸς διακρίσιν τῶν σλαβικῶν
ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων, Νευροκοπίου καὶ Βελισσοῦ
κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1894 καὶ ἐντός τῆς Μα-
γᾶλης Ἐβδόμδος — ὅτε ἡ Ἑκκλησία ἀπορα-
σίασα νὰ ἐκκαλέσῃ τὸ σκανδαλῶδες ζήτημα
ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῶν αὐτοκεφαλῶν ὀ-
ρθοδόξων Ἑκκλησιῶν, προπαρασκευάσει μὲν τὴν
τὴν ἐπὶ τοῦτο ἐγκύκλιον παρὰ τὰς ἀντερε-
γείας τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας τοῦ κ. Νελλίωφ
ὁλοῦντος ἐκρηγῆθαι διὰ τοῦ κ. Μανσοῦφ
τοῖς προκρίτοις τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, ὅτι ἡ
Ρωσικὴ Σύνοδος ἀπολύτον δὲ ἐτήρει σιγὴν κο-
μιζομένη αὐτήν, καὶ παρὰ τὰς ἀντιδράσεις τοῦ
Σουλτάνου, διαβλέποντες τοὺς κινδύνους οὗς θὰ
διηγεῖται τὸ τῆς Ἑκκλησίας διαβήτημα, ἀλλ' ἀνε-
κῶτα ἐν τῷ ἔργῳ διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ θρόνου ἀπο-
χωρήσεως τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η',
υπογράφαντες μὲν τὴν ἐγκύκλιον τῇ τελευταίᾳ
στιγμῇ, ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐδίστασε, καὶ ἀφοῦ καί-
τοι ὑπογράψαντες, ἐματαιώσε τὴν ἀποστολήν,
ὅτι ἡ Ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις εἶχε διατάξαι
αὐτὴν νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς προεβέβησαν τῶν
Συνδικῶν ἐκ τῆς προτεσούσης, οὕτως γινώσιν
οὗτοι λαβόντες προσεκάλεσαν αὐτὸν εἰς ἀποχώ-
ρησιν.

Τὸ νὰ τρώγῃ λοιπὸν ὁ Διαδόχος κρέας τὸ
Μεγα Σάββατον μετὰ τὸ ἐπιτελεῖται του, ἥτο
μὴ καταπάτησις τῆς θρησκείας, ἡ ὑπαγμένη
ἐν αὐτῷ ἡτο μὴ ἀπόδειξις, ὅτι δὲν ἐκεί-
ναι τὸν λαόν· ἥτο μὴ ἀπόδειξις, ὅτι δὲν ἐκεί-
ναι τὸν λαόν· ὅπως τὸν ἐφανέρωτο ἀπὸ τῆς Κατωρίας καὶ εἰς
κατέπτον ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Ἀλβαν-
κονος ἀπόστασιν, κέντρον σπουδαίας ἐμπορικῆς
ἀγορᾶς καὶ ἐτήσιας πανηγύρεως. Οὗτω δὲ εἰς
ἐπτά ἀνέρχονται τὰ ἀπὸ τοῦ 1890 τῇ βουλ-
γαρικῇ ἐξαρχίᾳ χορηγηθέντα βεράτια, Σκοπίων
καὶ Ἀχρίδων κατ' Ἀύγουστον τοῦ 1890, εἰς
ἡ Ἑκκλησία ἐκήρυξεν ἐν διαγωγῇ αὐτῇ ἐκείνη
καὶ ἐκλείσθησαν οἱ ναοί, καὶ ὑπέσχετο πανή-
μους ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ὅτι θὰ συνί-
στα αὐστηρῶς τῷ Ἐξάρχῳ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ
καλυμναίου πρὸς διακρίσιν τῶν σλαβικῶν
ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων, Νευροκοπίου καὶ Βελισσοῦ
κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1894 καὶ ἐντός τῆς Μα-
γᾶλης Ἐβδόμδος — ὅτε ἡ Ἑκκλησία ἀπορα-
σίασα νὰ ἐκκαλέσῃ τὸ σκανδαλῶδες ζήτημα
ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς τῶν αὐτοκεφαλῶν ὀ-
ρθοδόξων Ἑκκλησιῶν, προπαρασκευάσει μὲν τὴν
τὴν ἐπὶ τοῦτο ἐγκύκλιον παρὰ τὰς ἀντερε-
γείας τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας τοῦ κ. Νελλίωφ
ὁλοῦντος ἐκρηγῆθαι διὰ τοῦ κ. Μανσοῦφ
τοῖς προκρίτοις τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, ὅτι ἡ
Ρωσικὴ Σύνοδος ἀπολύτον δὲ ἐτήρει σιγὴν κο-
μιζομένη αὐτήν, καὶ παρὰ τὰς ἀντιδράσεις τοῦ
Σουλτάνου, διαβλέποντες τοὺς κινδύνους οὗς θὰ
διηγεῖται τὸ τῆς Ἑκκλησίας διαβήτημα, ἀλλ' ἀνε-
κῶτα ἐν τῷ ἔργῳ διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ θρόνου ἀπο-
χωρήσεως τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η',
υπογράφαντες μὲν τὴν ἐγκύκλιον τῇ τελευταίᾳ
στιγμῇ, ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐδίστασε, καὶ ἀφοῦ καί-
τοι ὑπογράψαντες, ἐματαιώσε τὴν ἀποστολήν,
ὅτι ἡ Ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις εἶχε διατάξαι
αὐτὴν νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς προεβέβησαν τῶν
Συνδικῶν ἐκ τῆς προτεσούσης, οὕτως γινώσιν
οὗτοι λαβόντες προσεκάλεσαν αὐτὸν εἰς ἀποχώ-
ρησιν.

Ἄλλ' ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς τιμωρὸν τὸν Κά-
ρλον, ὅστις δὲν ἐσεβάσθη τὰ ἔθνη καὶ δὲν
ὑπέσχετο εἰς τὰς παραγγελλίας του, τὸν ἐκαρ-
τωμένον εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Λονδίνου.

Ὅτω βλέπεται ὅτι ἡ πολιτικὴ δύναμις νὰ
ἐπιβληθῇ καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῆς βασι-
λείας καὶ νὰ ρυθμίσῃ τὴν παιδείαν καὶ τὴν
ἀνατροφήν τῶν βασιλοπαίδων, τῶν ἐκπροσω-
ποῦντων τὸν ἰδιωτικὸν τὸν ἔθνον του.

Μετὰ τὸν κ. Φιλάρετον ἠθέλησαν νὰ διηγή-
σων καὶ ἄλλοι συνήγοροι, ἀλλὰ τὸ δικαστή-
ριον, ἀρκεθὲν εἰς τὰς γενομένας ἀγορεύσεις,
τοὺς ἡμῶδες μ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας των.

Οἱ κύριοι δικασταὶ ἀπεσπάρθησαν ἵνα συσε-
ρήθουν. Μετὰ δύο ὥρων περίπου σύσκεψιν ἐξήλ-
θεν καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸ ἀνυπομονοῦν πλῆθος
τὴν ἀπόφασιν των.

— Ἐπειδὴ, εἶπεν ὁ πρόεδρος, τὰ δημοσιευ-
θέντα εἰς τοὺς «Καιροὺς» ἀφορῶσιν ὅχι μόνον
τὸν ἰδιωτικόν, ἀλλὰ καὶ τὸν δημόσιον βίον τοῦ
Διαδόχου, διὰ τοῦτο τὸ πλῆμμελειοδικεῖον κη-
ρύσσει αὐτὸ ἀναρμόδιον καὶ παραπέμπει τὴν
ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων.

τοῦ Βόγου Πέτροβιτς αἱ Μ. Δυνάμεις μὴ ζητή-
σασαι τὴν γνώμην τοῦ ἡγεμόνος πρὶν ἢ θέσῃ
τὴν ὑποψηφιότητα, ἐπεδείξαντο αὐτῷ ἑλλειψὶν
ἀδρόφροσύνης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Προχθесινὸν τηλεγράφημα ἐκ Λαυρίου
ἀνήγγειλεν ὅτι τὴν 8ην ὥραν τῆς πρωίας εἰς
τάς μεταλλευτικὰς ἐργασίας τῆς γαλλικῆς ἐται-
ρίας ἐν Πλάκᾳ ἐρονεύθη ἐκ καταπεσόντος χώ-
ματος ἐργάτης ἀτυχῆς ἐκ Χειμάρρας, ὀνόματι
Φώτης Κωνσταντίνου.

— Πρὸ τινων ἡμερῶν κατώτερος ἀξιωματι-
κὸς ἐξεφράσθη κατὰ τοῦ στρατηγικοῦ Σμολένσκη
ὡς μὴ ἐνισχύσαντος τὸν στρατὸν τοῦ Δομοκοῦ
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης. Ὁ στρατηγός,
λαβὼν γνῶσιν τῆς ἐπιπολαίου καὶ ἀδίκου κρί-
σεως τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀντὶ νὰ τιμωρήσῃ αὐ-
τὸν ἐπὶ συκοφαντίᾳ, παρέπεμψε τὰ ὑπ' αὐτοῦ
λεχθέντα εἰς τὴν κρίσιν τῆς μεγάλης στρατιω-
τικῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα αὕτη ἀποφανθῇ ἐὰν τὰ
λεχθέντα ἔχονται ὑποστάσεως, ἢ ἐὰν ταῦτα
ἀποτελῶσι συκοφαντίαν. Ὁ κ. Σμολένσκη ἡ-
δύνατο στηριζόμενος εἰς ὅσα δημοσίως εἶπεν ἐπὶ
τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὁ τῶς ὑπουργὸς τῶν
Στρατιωτικῶν κ. Τσαμαδός, ἢ εἰς ὅσα ὁ ἴδιος
νῦν ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν τύπον νὰ τι-
μωρήσῃ τὸν ἀξιωματικόν, φαίνεται ὅμως ὅτι
προκειμένου περὶ προσωπικοῦ ζητήματος ἐκ λε-
πτότητος ἀφῆκεν ὁ στρατηγὸς τὴν κρίσιν εἰς
τὴν στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν.

— Οἱ ἐφεδρὸι τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1894 θὰ
ἀπολυθῶσι μετὰ τὰς ἐορτάς καὶ ἐὰν ἡ Τουρκία
προβῇ πρῶτον εἰς τὴν ἀπόλυσιν ἡλικιῶν τοῦ ἐν
Θεσσαλίᾳ στρατοῦ τῆς κατοχῆς.

— Ὡς γνωστὸν, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν
νὰ λάβουν χρήματα ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, μυρι-
σθέντες τὴν πολεμικὴν ἀποζημιώσιν ἤρχισαν νὰ
ὑποβάλουν λεπτομερεῖς λογαριασμοὺς πρὸς τὴν
Πύλιν. Καὶ αἱ ὑποθέσεις ἀκόμη αἱ πρὸ ἀμνη-
μονεύτων χρόνων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν τεταμμέναι
εἰς τὰ ἀρχεῖα, ἐβγήκαν ἡδὴ εἰς τὸ φῶς καὶ κλη-
ρονόμοι καὶ παρακληρονόμοι μὲ τὰς ἀποφάσεις
εἰς τὰς χεῖρας ἐτοιμάζονται νὰ ριχτοῦν εἰς τὰ
χρήματα τὰ ὅποια μετ' ὀλίγον θὰ πέσουν εἰς τὸ
τουρκικὸν ταμεῖον. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία με-
ταξὺ τῶν Γερμανῶν ὅτι, ὅ,τι καὶ ἂν παρουσιά-
σουν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Πύλης, θὰ πληρωθῶν
εἰς τὸ ἄρτιον. Διὰ τοῦτο ἤρχισαν ἰδίως οἱ ἐν
Κων]πόλει ἐμπορευόμενοι καὶ χρηματισταὶ ὑπὸ
κοι τοῦ Καίζερ νὰ προεξοφλοῦν τοιαύτας ἀπαι-
τήσεις, ἀναλαμβάνοντες αὐτοὶ τὴν εἰσπραξί-
ν των χρημάτων. Οὕτω πρὸ ἡμερῶν ὁ ἐκ Βόλου
κ. Δαναῆς, ὅστις ἐδικαιούτο νὰ ἀποζημιωθῇ
ἀπὸ τὴν Πύλιν ὡς κληρονόμος συγγενῶν του,
ὧν ἡ περιουσία κατεστράφη ἐκ τῶν πρὸ εἰκο-
σαετίας σφαγῶν τῆς Συρίας, ὅπου διεμενον ἐπώ-
λησε τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα διὰ τῶν ὁποίων ἡ
Πύλη ἐφαίνετο ὅτι ἔχρεωστοῦσε περὶ τὰς 300000
φράγκα εἰς τοὺς συγγενεῖς του εἰς Γερμανὸν ἐν
Κων]πόλει ἀντὶ 150,000 φράγκων ἀναλαβόντος
ἐκείνου νὰ εἰσπράξῃ τὰς 300,000.

— Τὸ Ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἐνώπιον τοῦ
ὁποῖου παρεπέμφθη ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ
κ. Τιμ. Βότσαρης ἀπεφάνθη ὅπως τεθῇ οὗτος εἰς
ἀποστράτειαν.

— Ὑπὸ τῆς Ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς λέγεται
ὅτι παρεπέμφθησαν εἰς ἀνακριτικὰ συμβούλια ὁ
ἐπίλαρχος κ. Ε. Μεταξᾶς, περὶ οὗ προτείνει ἡ
ἐπιτροπὴ νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν, καὶ ὁ ταγμα-
τάρχης κ. Α. Λουῖζος καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζι-
κοῦ κ. Ταγαῆς, ἵνα τεθῶσιν εἰς ἀποστράτειαν.

— Βεβαιῶται ὅτι τὸ Νομικὸν Συμβούλιον,
ὅπερ ἤρωτήθη, ἐὰν ὁ βουλευτὴς καὶ συνταγμα-
τάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Μαστραπᾶς δύναται
νὰ παραπεμφθῇ ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου
ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἀπήντησεν ὁμο-
φώνως, ὅτι ὁ κ. Μαστραπᾶς ἀπώλεσε τὴν ἰδιό-
τητα τοῦ βουλευτοῦ ἀφ' ἧς ἀνέλαθεν ἐν τῷ
ἐνεργῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν, ἥτις ἀποτελεῖ ἐμμέ-
σθον θέσιν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ

βουλευτοῦ. Ἀγνωστὸν ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον θὰ
ἀποδεχθῇ τὴν γνώμην ταύτην.

— Ἐντὸς τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Ἰανουα-
ρίου ἀναμένεται ὁ Τούρκος πρέσβυς Ριφαῶτ
πασσᾶς. Εἰς τὸ μέγαρον τῆς τουρκικῆς Πρε-
σβείας διηυθετήθη τὸ διαμρίσμα, εἰς τὸ ὁποῖον
θὰ καταλύσῃ ὁ Τούρκος πρέσβυς. Μετὰ τὴν ἀ-
φίξιν τοῦ Ριφαῶτ θὰ ἐπιδῶσῃ τὰ διαπιστευτή-
ρια του παρουσιαζόμενος πρὸ τοῦ Σουλτάνου ὁ
πρέσβυς κ. Μαυροκορδάτος.

— Ὑπεβλήθη εἰς τ' Ἀνάκτορα πρὸς ὑπο-
γραφὴν Β. διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῖου κηρύσσε-
ται ἡ λήξις τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐν τῷ ναυτικῷ.
Τὸ διάταγμα προσυπέγραψεν ὁλόκληρον τὸ ὑπουρ-
γικὸν συμβούλιον.

— Ἐκ Μιτυλήνης ἐπανῆλθεν Ἕλληνας ἱε-
ροντὴς λαβὼν μέρος εἰς τὸν πόλεμον, ὁ ὁποῖος
ἀφηγεῖται, ὅτι αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως
ταύτης συνέλαβον πέντε ἱερόντας ἐπιστρέφον-
τας ἐξ Ἑλλάδος τοὺς ὁποῖους ἐτουφέκισαν. Ὁ
ἐλθὼν προχθὲς ἱερόντης, πληροφορηθεὶς τὴν
τύχην τῶν συναδελφῶν του καὶ φοβηθεὶς μήπως
γνωσθῇ καὶ αὐτοῦ ἡ ἰδιότης, ἀπεφάσισε κρύφα
ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Μιτυλήνης. Εἶνε εὐνόητον νὰ
ὑποθέσωμεν ὅτι τὴν τύχην τῶν πέντε ἱερόντων
λαμβάνουν ὅλοι οἱ μεταβαίνοντες εἰς Μιτυλήνην
νην Ἕλληνες, κατὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐγείροντο
ὑπόνοιαι ὅτι μετέσχον τοῦ πολέμου. Μία ἀκόμη
παρασπονδία τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι
μετὰ τὴν ἀμνηστειάν ἐπισήμως δοθεῖσαν κατα-
δικάζουν καὶ θανατώνουν τοὺς λαβόντας μέρος
κατὰ τὸν πόλεμον ἱερόντας.

— Ὁ νομάρχης ἐπέστρεψε τὸν προϋπολογι-
σμὸν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐγκεκριμένον, ἀπῆ-
λειψε δ' ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὸ κονδύλιον τὸ
ἀφορῶν τὰ βοηθήματα εἰς διαφόρους ἰδιώτας καὶ
σωματεῖα.

— Ὑπεβλήθη προχθὲς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς
ἀστυνομίας ἡ ἐκθεσίς τῶν ἱατρῶν, οἵτινες ἐνήρ-
γησαν νεκροψίαν ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν τριῶν
θυμάτων τοῦ Μαγουλᾶ. Κατὰ τὴν γενομένην
ταύτην ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ἀτυχχοῦ
Καζάκου προήλθεν ἐκ τῆς ἀθρόου αἱμορραγίας
ἥτις ἐπικολούθησεν ἐκ τοῦ πρώτου καιριοῦ τραύ-
ματος, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀπεκόπη ἡ ἀορτή. Ὁ
Καζάκος ἐπέζησεν ὀλίγον χρόνον μετὰ τὸν τραυ-
ματισμὸν του. Ὁ θάνατος τοῦ Λαμπρινοπούλου
προήλθεν ἐκ θανατηφόρου μαχαίρας, ἣν ἔλαβεν
εἰς τὸν δεξιὸν κόλπον τῆς καρδίας. Οὗτος ἐπέ-
ζησε περισσότερον χρόνον τοῦ Καζάκου. Ὁ δὲ
Δελάκης ἐπληρώθη καιρίως ἀνωθι τῆς δεξιᾶς
κλειδὸς ἀποκοπείσης τῆς ἀρτηρίας καὶ προσελ-
θούσης σφοδρᾶς αἱμορραγίας, ἥτις ἐπέφερε τὸν
θάνατον. Χθὲς κατόπιν συνεννόσεως μετὰ τοῦ
δικηγόρου ἐπεδόθη μήνυσις ἐκ μέρους τοῦ Μα-
γουλᾶ ἐναντίον τοῦ κ. Φερεντίνου, διότι τὸν
ἐτραυματίσεν.

— Ἐδομησιεὺς προχθὲς εἰς τὴν «Ἐφημερίδα
τῆς Κυβερνήσεως» Β. Διάταγμα περὶ τῶν ἐξε-
τάσεων τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν Βιομη-
χάνων Τεχνῶν. Κατ' αὐτὸ ἡ δοκιμασία τῶν
μαθητῶν ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν διδασκομένων
μαθημάτων ἐνεργεῖται ἢ προφορικῶς ἢ ἔγγραφως,
τιθεμένων ἐντὸς κάλης ἰσαριθμῶν πρὸς τὸν
ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν ζητημάτων καὶ ἐξ αὐτῆς
διὰ κλήρου ὀριζομένου τοῦ θέματος, ὅπερ ἐκάστος
τῶν μαθητῶν θέλει πραγματεῖσθαι. Οὐδεὶς δὲ
μαθητὴς θεωρεῖται ἐπιτυχὴν οὐδὲ προδιβάλλεται
εἰς ἀνωτέραν τάξιν ἐὰν μὴ λάβῃ εἰς ἕκαστον
τῶν κυρίων μαθημάτων τὸν ἀριθμὸν 6, εἰς ἕκα-
στον δὲ τῶν λοιπῶν τὸν ἀριθμὸν 5 καὶ ἐν συνόλῳ
ἄθροισμα ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς τὰς 6110 τοῦ
ἀνωτάτου ὅρου τῆς ἱκανότητος.

— Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν
προχθὲς οἱ γάμοι τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν συναδελφου,
συντάκτου τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, κ.
Νεοκλέους Αἰγιαλεῖδου, μετὰ τῆς σεμνῆς κόρης Πα-
γώνας Γεωργίου, τῆς γνωστῆς ἐκ Καραμῶν οἰκογε-
νείας. Παράνυμφος ἦν ὁ ἀδελφὸς τοῦ γαμβροῦ κ.
Κωνσταντίνος Αἰγιαλεῖδης δικηγόρος ἐν Ἀδρίστῃ Εὐ-
χόμεθα αὐτοῖς ἐγκαρδίως πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Συνῆλθον ἐν μιᾷ αἰθυσῇ τοῦ Δημοκριτείου πάντες
οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες ἐκ τῆς ἐπαρχίας Βελλᾶς
καὶ Κονίτης, οἵτινες ἐν τάξει καὶ θερηκευτικῇ ἡσυχίᾳ,
συσκεφθέντες, ὅτι τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας
λειτουργοῦντα εκπαιδευτήρια, ὡς ἐκ τῶν ἐσχάτως ἐνεστη-

φασῶν ζημιῶν, προσερχομένων ἐκ τῆς κακῆς καταστά-
σεως τῶν τραπεζῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὅπου πολλὰ εὐρί-
σκοντο κατατεθειμένα εἰς γραμμάτια χρήματα κοινο-
τικά καὶ μὴ, ἀπεφάσισαν ἵνα τὴν οἰκονομικὴν ταύτην
εὐσπραγίαν θεραπεύσῃ διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀδελφότητος
σκοπούσης μόνον ἵνα βελτιώσῃ τὰ ἐν τῇ πόλει τῆς Κο-
νίτης ὑφιστάμενα σχολεῖα. Ἡδὴ ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπεί-
ρου» προσέρχεται νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ εὐχάριστον εἰς τοὺς
ἀπανταχοῦ εὐρισκομένους ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κονίτης
καὶ νὰ συστήσῃ ὅπως ἡ ἀδελφότης ἡ ἀποβλέπουσα νὰ
κοσμήσῃ τὴν αὐτῇ ἐκείνην πόλιν μὲ σχολὰς συντε-
λούσας εἰς τὴν πρόδον τῶν τέκνων τῶν τυχῇ τῆς παγ-
κοίνου ὑποστηρίξεως πρὸς τούτους ἡ Φωνὴ ἢ δὲν ὑπέ-
ρησε ὅπως πληροφορήσῃ τοὺς ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης
καταγομένους ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ κανονισμοῦ οἱ
ἀληθεῖς οὗτοι πατριῶται προέβησαν εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας
τοῦ τε διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ γραμματέως αὐτῶν
ἐκλεξάντες, συμβούλους μὲν τοὺς κ. κ. Ἀριστοτέλην
Ῥωμαῖδην τὸν ὀνομιστὸν ἀνὰ τὸ πανελλήνιον ἐργο-
στασιάρχην, Ματθαῖον Μακκαριάδην τραπεζίτην, τὸν
κ. Γεωργίου Σακκᾶν δικηγόρον καὶ τέκνον τῆς
αὐτῆς ἐπαρχίας, τὸν γνωστὸν τοῖς πᾶσι κ. Βασίλειον
Ἐξαρχον κτηματίαν, τὸν κ. Νικόλαον Καρτεράκη
φαρμακοποιὸν καὶ φαρμακόμενον τῆς πόλεως τῶν
Ἀθηνῶν οὗτινος τὸ παρελθὸν ὑπόσχεται ὅτι καὶ κατὰ
τὴν περίστασιν ταύτην δὲν θὰ καθυστερήσῃ νὰ ἀπο-
δείξῃ τὸν ζῆλον ὃν αἰσθάνεται πρὸς πᾶν φιλόμουσον
ἔργον καὶ τὸν κ. Ἀριστοτέλην Σ. Πατέρων τελεειφοῖτον
τῆς φιλολογίας. Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» συγχαίρει
καὶ εὐχεταὶ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ εὐγενοῦς
τούτου σκοποῦ.

Οἱ ἐν **Καῖρῳ** συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται
νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των μόνον χωρὶς νὰ
ζητηθῶσιν ἐκ δευτέρου εἰς τὸν κ. **Χαρίσην**
Βασιλείου. Οἱ ἐν **Ρωμουνίᾳ** εἰς τοὺς ἐν
Βουκουρεστίῳ κκ. **Ἀδελφοὺς Χάτζα**. Οἱ
ἐν **Σερβίᾳ** εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. **Ἰω.**
Χαρισιάδην. Οἱ ἐν **Κερκύρᾳ** εἰς τὸν κ. **Νι-**
κόλ. Φρόνον. Οἱ ἐν **Πάτρας** εἰς τὸν
κ. **Μ. Χαρίτων**. Οἱ ἐν **Πειραιῶς** εἰς τὸν
κ. **Ἀθ. Δεδουλή**. Οἱ ἐν Ἀρτῇ, Μεσο-
λογίῳ, Νεοχωρίῳ (Παραχελωῖτιδος), Αἰτω-
λικῷ, Πύργῳ εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀντιπροσώπους ἡμῶν.
Παρακαλοῦνται δὲ οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐμβά-
ζωσι μόνον τὴν συνδρομὴν καὶ μὴ ἀναμένωσιν
ἄλλας παρακλησεις.

Οἱ ἀδικαιολογητῶς ἀρνούμενοι νὰ συμμορφω-
θῶσι πρὸς τὴν παρακλήσιν ἡμῶν ταύτην νὰ ἴ-
χωσιν ὑπ' ὅψιν ὅτι θὰ μᾶς ἀναγκάσωσιν νὰ
δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των.

Ὁ ἱατρὸς κ. **Α. Ἀραβαντινὸς** μετῴ-
κησεν εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, οἰκία Μ.
Μετὰ ἀριθ. 15.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ «Ο ΠΑΡΝΑΣΟΣ»

(Πρόην Συντριβάνι)

Ἀπαστράπτει ἐκ τῆς καθαριότητος καὶ ἡλεκτροφώ-
τιστο λειτουργεῖ πρὸ δεκαπενθημερίας παρὰ τὴν ὁδὸν
Θεμιστοκλέους τὸ ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν καὶ ὑπὸ τὴν
διεύθυνσιν τοῦ **Ι. Κόνιαρη** ἐστιατορίου, ὅπερ συνιστῶμεν
εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν ὑγείαν του καὶ τὸ
γούστὸν του. Τὸ δῶμα τοῦ διευθυντοῦ, τὰ ἀγνότατα
Ἡπειρωτικὰ βούτυρα ἀφ' ἑτέρου καὶ τὰ ἐκλεκτώτερα
κρέατα τοῦ κρεοπωλείου Φίλιου, φέρωμεν ὡς πρώτην
σύστασιν τοῦ καταστήματος.

Τρόξετε πατριῶται

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ τῆς **Ἀδριατικῆς Ἀ.**
σφαλιστικῆς Ἑταιρείας μετεφέρθησαν εἰς
τὴν ὁδὸν Παρθενωγείου, ἀκριβῶς ἀπέναντι
τοῦ χρηματιστηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. Δ. ΠΟΡΤΟΛΟΥ καὶ Β. ΜΑΝΙΑΝΗ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΟΝ «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΛΠΙΣ»
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς
ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8 π. μ. δι' Αἰγίνα, Μέθαν, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Δεσφονίδιον, Ἀστρὸς καὶ Ναύπλιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 9 π. μ. διὰ Λουτράκιον, Ἀν-
τίκυραν, Ἰτακ, Γαλαξείδιον, Βιρηνίτσαν, Πάτρας,
Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐφυσίαν, Φισκαρδῶν, Δευ-
κάδα, Βόνιτσαν, Κόρινθον καὶ Καρυστῶν.

Πλείοτεται πληροφορίαι διδόνται εἰς τὸ ἐν Πειραιῶ
πρωτοεῖον, Πλατεία Καραϊσκάκη καὶ ἐν Ἀθήναις
ὁδὸς Σταδίου κατὰ τὴν τοῦ Βενδοχείου Ἀθηνῶν.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ «Η ΒΟΓΑΝ», ἐντὸς τοῦ
περιβόλου τῆς Βουλῆς διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ
Ἰωαννίτου Ἰωάννου Γιαννοπούλου. Μαγειρικὴ
ἀρίστη, καθαριότης καὶ περιποίησης πρῶτος.